

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 26CoE/360/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215208697
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Pilek
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4215208697.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Pileka a členov senátu JUDr. Romana Greguša a Mgr. Erika Németha v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti povinnému: I. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX, o vymoženie sumy 306,72 eura, trov rozhodcovského konania a trov exekúcie, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno č. k. 12Er/776/2015 - 26 zo dňa 26. apríla 2016, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Komárno č. k. 12Er/776/2015 - 26 zo dňa 26. apríla 2016 potvrdzuje.

Povinnému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie exekučné konanie zastavil. O náhrade trov exekúcie rozhodol tak, že o nich rozhodne v osobitnom uznesení.
2. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 251 ods. 4, § 103, § 104 ods. 1, § 159 ods. 3 OSP.
3. Súd prvej inštancie uviedol, že v danom prípade zistil, že medzi tými istými účastníkmi konania sa už v minulosti na Okresnom súde Komárno viedlo exekučné konanie pre vymoženie tej istej pohľadávky oprávneného, a to na základe rovnakého exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., sp. zn. SR 5346/06 zo dňa 2.11.2006. Konanie bolo vedené pod sp. zn. 10Er/205/2007 a právoplatne sa skončilo dňa 13.10.2014 uznesením Okresného súdu Komárno č.k. 10Er/205/2007-19, zo dňa 6.8.2012, ktorým súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil z dôvodu, že zistil rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom, nakoľko exekučný titul bol vydaný orgánom bez právomoci na jeho vydanie. Vzhľadom na to, že v danom prípade dôvod, pre ktorý bola predchádzajúca exekúcia zastavená, nemožno žiadnym spôsobom konvalidovať, pretože exekučný titul je naďalej v rozpore so zákonom, súd je toho názoru, že právoplatné uznesenie Okresného súdu Komárno č.k. 10Er/205/2007-19, zo dňa 6.8.2012 predstavuje prekážku rozhodnutej veci a preto je potrebné toto exekučné konanie zastaviť. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na uznesenie Krajského súdu Nitra č.k. 8CoE/50/2015-37, zo dňa 30.10.2015.
4. O trovách exekúcie rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením po predložení vyčíslenia trov exekúcie zo strany súdneho exekútora.
5. Súd prvej inštancie s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, ako aj citované zákonné ustanovenia rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku napadnutého uznesenia.
6. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote odvolanie.

7. Namietol nemožnosť v danej fáze konania rozhodnúť o zastavení exekučného konania. V tejto fáze súd rozhoduje výlučne o podanom návrhu na vydanie poverenia, pričom prípustnými výsledkami sú buď vydanie poverenia na vykonanie exekúcie alebo vydanie uznesenia o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia. V tomto prípade súd o návrhu na vydanie poverenia nerozhodol, ale bez zákonného oprávnenia rozhodol o zastavení exekučného konania. Ďalej poukázal na nemožnosť existencie prekážky rozhodnutej veci v exekučnom konaní a na nesprávnu aplikáciu § 251 ods. 4, § 159 ods. 3, § 104 ods. 1 a § 103 OSP. Exekučné konanie nemá vo svojom predmete vec, o ktorej by sa mohlo právoplatne rozhodnúť. Exekučné konanie predstavuje len vykonávacie konanie. Uvedeným postupom preto súd porušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, ktoré je chránené v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR ako aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Navrhol preto napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

8. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok - ďalej len „CSP“), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal v medziach podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP) a zistil, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné. Rozhodol tak bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP.

9. Odvolací súd mal z obsahu spisu preukázané, že exekučné konanie sa začalo dňa 15.03.2015, kedy bola pred súdnym exekútorom spísaná zápisnica o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie. Súdnym exekútor písomným podaním, ktoré bolo súdu prvej inštancie doručené dňa 07.05.2015 požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade vykonateľného rozhodnutia - rozhodcovského rozsudku č.k. SR 5346/06 zo dňa 02.11.2006. Následne súd prvej inštancie vydal napadnuté uznesenie.

10. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

12. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie správne vec po právnej stránke posúdil a svoje rozhodnutie aj správne a v dostatočnom rozsahu odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, bez toho, aby odvolací súd tieto dôvody opakoval.

13. Podmienky konania, za ktorých môže súd vo veci konať, skúma súd z úradnej povinnosti a kedykoľvek za konania. Ak pôjde o neodstrániteľnú podmienku exekučného konania, súd je povinný exekučné konanie zastaviť a to práve vzhľadom na ustanovenia § 161 ods. 2 CSP. Keďže Exekučný poriadok neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by upravovalo prekážku rozhodnutej veci, je potrebné aj na exekučné konanie aplikovať ustanovenie, ktoré výslovne zakotvuje, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

14. Na zdôraznenie správnosti odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci je predpokladom toho, aby súd nekonal a nerozhodoval o veci, o ktorej už právoplatne on alebo iný súd rozhodol. Prekážka res iudicata sa zaraďuje do kategórie neodstrániteľných väd podmienok konania, existencia ktorých má za následok zastavenie konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná vtedy, ak v novom konaní ide o tú istú vec, teda o to isté, o čo išlo v skoršom právoplatne skončenom konaní. Skutočnosť, že v určitom konaní je jeho predmetom to isté právo alebo že jeho účastníci sú tí istí ešte neznamená, že ide o tú istú vec. Totožnosť veci charakterizujú určité znaky, ktoré musia byť dané zároveň a sú nimi: totožnosť osôb a totožnosť predmetu konania. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, keď ten istý nárok vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený, t.j. o nárok založený na rovnakom právnom dôvode a vyplývajúci z rovnakých skutkových okolností.

15. V exekučnom konaní je takouto vecou samotná exekúcia pre vymoženie práva oprávneného na podklade určitého exekučného titulu. Meritórne rozhodnutie o takejto veci má charakter uznesenia o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelení poverenia na vykonanie exekúcie, alebo uznesenia

o zastavení exekúcie z dôvodov podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku, prípadne z iného dôvodu vyplývajúceho z ustanovení Exekučného poriadku. Nie každé takéto rozhodnutie vo veci však založí prekážku res iudicata. Napríklad rozhodnutie o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu, že nebolo preukázané, že exekučný titul nadobudol vykonateľnosť, nezakladá prekážku res iudicata. Oprávnený môže opätovne navrhnúť vykonanie exekúcie na základe toho exekučného titulu a následne môže súdny exekútor opätovne požiadať exekučný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ak exekučný titul medzičasom vykonateľnosť nadobudne, resp. toto bude exekučnému súdu preukázané. Na druhej strane rozhodnutie o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu, že exekučný titul, rozhodcovský rozsudok, je v rozpore so zákonom, nakoľko exekučný titul bol vydaný orgánom bez právomoci na jeho vydanie, už prekážku res iudicata zakladá a oprávnený už nemôže navrhnúť vykonanie exekúciu na podklade toho istého exekučného titulu. Rovnako je to aj s rozhodnutiami o zastavení exekúcie. Zastavenie exekúcie z niektorého dôvodu prekážku res iudicata zakladá, z iného však nie. Nezakladá ju v prípade, ak dôjde k zastaveniu exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie. V uvedenom prípade oprávnený môže opätovne navrhnúť vykonanie exekúcie na podklade toho istého exekučného titulu. Na druhej strane zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. f) Exekučného poriadku z dôvodu, že po vydaní rozhodnutia, t.j. exekučného titulu, zaniklo právo ním priznané, prekážku res iudicata zakladá. Preto vždy, keď súd zistí, že medzi tými istými účastníkmi už bolo vedené exekučné konanie, v ktorom bolo vydané právoplatné rozhodnutie vo veci samej, je potrebné skúmať povahu tohto meritórneho rozhodnutia skôr ako sa prijme záver o existencii vady podmienok konania, spočívajúcej v prekážke veci rozhodnutej.

16. Čo sa týka oprávneným namietaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo 108/2012 zo dňa 23.01.2013, odvolací súd dodáva, že v predmetnom rozhodnutí išlo o porušenie postupu zo strany exekučného súdu tým, že bez rozhodnutia o žiadosti súdneho exekútora (o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie) exekučné konanie zastavil podľa § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z., čím odňal oprávnenému možnosť realizovať tie procesné oprávnenia, ktoré zodpovedajú štádiu exekučného konania, do ktorého sa toto konanie dostalo na základe procesných úkonov oprávneného a súdneho exekútora, čo nebol daný prípad, nakoľko v tomto prípade došlo k zastaveniu konania z dôvodu skúmania procesných podmienok, ktoré je exekučný súd povinný skúmať pred rozhodnutím o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

17. V predmetnej exekučnej veci tak, ako správne konštatoval súd prvej inštancie a odvolací súd sa s týmto konštatovaním v plnom rozsahu stotožňuje, bolo zistené, že medzi rovnakými účastníkmi, totožným oprávneným a totožným povinným bolo už v minulosti vedené konanie na Okresnom súde Komárno pre vymoženie rovnakého práva oprávneného na podklade rovnakého exekučného titulu. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdnej exekútorke Mgr. Kataríne Baňarovej dňa 21.2.2007 sa domáhal proti povinnému: Karol Vendégh, nar. 30.7.1981 vymoženia pohľadávky oprávneného vo výške 9.240,- Sk (t.j. 306,72 eur) na základe toho istého exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom Trnavská cesta 70, Bratislava, sp. zn. SR 5346/06 zo dňa 2.11.2006. Okresný súd Komárno uznesením č.k. 10Er/205/2007-19, zo dňa 6.8.2012 v druhej výrokovej vete vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku odôvodňujúc nedostatkom právomoci rozhodcovského súdu na vydanie rozhodcovského rozsudku s poukazom na neplatnú rozhodcovskú doložku, z ktorej rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc rozhodovať. Predmetné uznesenie v druhej výrokovej vete nadobudlo právoplatnosť dňa 13.10.2014 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 26CoE/123/2014-50, zo dňa 30.5.2014. Keďže rozpor exekučného titulu so zákonom, ktorý bol dôvodom zastavenia predchádzajúcej exekúcie, nemôže byť žiadnym spôsobom konvalidovaný, odvolací súd bol rovnako ako súd prvej inštancie toho názoru, že vyššie uvedené rozhodnutie o zastavení exekúcie, ktoré sa začalo medzi tými istými účastníkmi pre vymoženie rovnakého plnenia, na podklade rovnakého exekučného titulu, ktorý je aj naďalej v rozpore so zákonom, predstavuje prekážku res iudicata. Z uvedených dôvodov odvolací súd námietky oprávneného uvedené v odvolaní považoval za neopodstatnené, preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

18. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnému povinnému síce vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v

plnom rozsahu, avšak keďže mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd rozhodol, že povinnému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva. Odvolací súd síce v zmysle ustanovenia § 262 ods. 1 CSP mal rozhodovať len o nároku na náhradu trov konania, ale keďže v takom prípade by o výške náhrady trov konania po právoplatnosti rozhodnutia musel rozhodovať podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie, aj keď už v čase rozhodovania odvolacieho súdu bolo zrejmé, že povinnému žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto v záujme, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá v zmysle čl. 17 CSP rozhodol, že povinnému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

19. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 - 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.